

Sommerferie 2012: Østrig (Burgenland og Salzkammergut)

I år havde vi besluttet at holde ferie 2 steder i Østrig. Første uge i et område af Østrig, hvor der formentlig ikke kommer ret mange danske turister, nemlig den flade delstat (forbundsland) Burgenland - helt mod øst og lige op ad den ungarske grænse.

Hjemmefra havde vi udset os byen Rust, hvor der er en campingplads lige ved Neusiedlersee, som er Østrigs største sø. En mindre del af søen er ungarsk. Højden over havet er 115 m. (Østrigs laveste).

Da vi holder meget af bjerge, ville vi i den næste uge tage til Salzkammergut til byen Steinbach ved søen Attersee ca. 50 km. øst for Salzburg.

Mandag, den 16/7: Afrejse og transit-camping i Deggendorf

Vi startede hjemmefra natten mellem søndag og mandag. Vi kom afsted ca. 3.30 og vi havde i år valgt den nemme (og dyre) løsning med færgeren fra Gedser til Rostock.

Vi havde planlagt 3 mulige transitpladser, afhængig af hvor voldsom trafikken ville være gennem Tyskland. Der var imidlertid slet ingen problemer, så vi tog den campingplads, der var længst væk. Det var i byen Deggendorf på hovedvej 3 mellem Regensburg og Passau. Vi ankom til campingpladsen "Strandhaus Donau" ca. 18.15 efter godt 1.000 km. kørsel.

Her er Hotel og Bierstube til den "5-stjernede" campingplads "Strandhaus Donau" i Deggendorf

Campingpladsen havde kendt bedre dage, men badeværelserne var pæne og rene, ejeren var venlig, prisen var rimelig og beliggenheden lige ned til Donau var formidabel. Desuden var vejret rigtigt fint. På en restaurant 200 meter fra campingpladsen spiste vi hver en olie-schnitzel med kartoffelsalat. 1 kokkehue ud af 5 pga. venlig betjening.

Man kunne nok have brugt flere dage i Deggendorf. Det lader til at være en fin lille by – og så ligger Bayerischer Wald jo lige bagved Donaualen. Byens turistslogan er "Das Tor zum Bayerischen Wald."

Pladsen er måske ikke den mest tjekkede....

... men udsigten fejler absolut ikke noget

Søndag, den 17/7: Ankomst til Rust

Vi kørte videre mod Passau og Østrig ved 9-tiden. Der var meget tæt og tung trafik omkring Linz, men ingen problemer sydvest om Wien. Vi ankom til Rust og campingpladsen "Storchencamp" ca. kl. 14 efter en dagsmarch på kun 388 km.

Campingpladsen: En glimrende plads, næsten lige op ad Neusiedlersee og med egen låge til søbadet. Pladsen opfylder formentlig betingelserne, så den kunne have været Back to Nature plads, men er nok noget større end gennemsnittet.

Søen: Neusiedlersee er omkranset af siv på hele "vestbredden", hvor vi jo boede. Vil man

se vand, skal man enten over på den anden bred eller op i landet bag ved byen.

Vinmarker med byen Rust i baggrunden og med Neusiedlersee endnu længere bagved.

Byen: Rust minder stemningsmæssigt lidt om de små, romantiske byer i Alsace, f.eks. Equisheim, hvor vi var sidste år.

Rust er hyggelig, der er blomster alle vegne, og der er lige så mange storke som i Alsace-byen Munster, og vinmarkerne når helt ind til byen som i Alsace.

Der mangler kun bjergene, men til gengæld er der søen.

"Freistadt Rusts" *) våbenskjold består af et vandsymbol og dunhammer, men det kunne lige så godt have været en stork på en vinmark. Oppe fra kirketårnet er

der overblik over alle storkereederne.

Torvet i Rust med kirken i baggrunden – og storkereeder på tagene til højre

Udsigt over tagene fra kirketårnet. 2 storkereeder samt en single-stork på skorstenene.

Det lader til, at vi har været heldige og valgt den hyggeligste af byerne i området.

Dagens vejr: Varmt men blæsende. Dagens mad: Thai-inspireret wokgryde med grønsager, chili, ingefær, hvidløg, kokosmælk med kyllingeoverlår fra Cobb-grillen – dertil ris.

*) Rust blev sammen med Eisenstadt fristæder i 1681 imod betaling til kejseren af en masse penge samt 1 års vinhøst. Rust har kun ca. 1.800 indbyggere – Eisenstadt er Østrigs mindste forbundshovedstad (ca. 13.000 indb.).

Onsdag, den 18/7: Mörbisch og Eisenstadt (dagens komponist: Haydn)

Ca. 6 km. syd for Rust ligger Mörbisch am See, lige nord for den ungarnske grænse. Byen er kedelig i forhold til Rust. Mörbisch er mest kendt for 2 ting: De årlige Seefestspiele på en Seebühne ude i Neusiedlersee, samt for at de hænger tørrede majs op som dekoration sammen med byens mange blomster.

Vi kiggede lidt på byen og spiste frokost, gullaschsuppe med et glas dejlig, lokal Traminer til. Vi kørte ned til den ungarske grænse, som ikke kan passeres med bil – kun til fods eller på cykel.

Eftermiddagen tilbragte vi i Eisenstadt, Østrigs mindste forbundshovedstad (13.000 indbyggere) og fyrsterne Esterhazys og Joseph Haydns by.

Byen er helt domineret af Schloss Esterhazy, som nu er museum. Der er flere billet-typer, og vi valgte "Highlight-delen", da den omfatter både Haydn-salen og Esterhazys vinkælder.

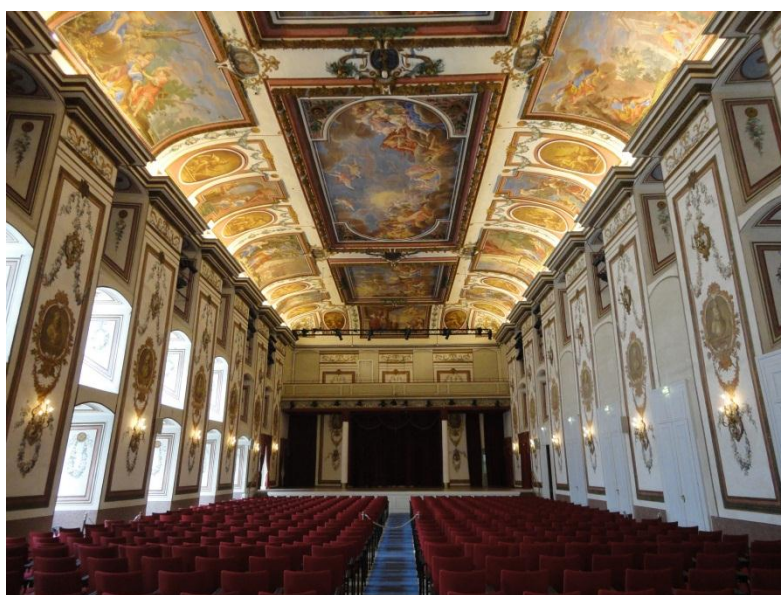
Man kan vist godt ane de tørrede majs bag broen

Esterhazy-slottet med Haydn-salen, hvor de fleste af Haydns værker har været opført.

Vi kan her i eftertiden glæde os over, at

Joseph Haydn var gift med en skrap dame, som han flygtede fra via sin musik. Det resulterede i over 104 symfonier, 68 strygekvartetter, 52 klaversonater plus alt det andet – bare for at slippe væk fra konen! Her er måske en del af forklaringen, hvorfor vi andre ikke er så kreative.

Interiør fra vinkælderen i Schloss Esterhazy. Naturligvis er der også Haydn-vine.

Dagens vejr: 25°, sol. Dagens mad: Omelet med (købte) kantareller og Speck – dertil tortellini.

Torsdag, den 19/7: Mürzzuschlag (dagens komponist: Brahms)

I Mürzzuschlag, som ligger 94 km. vest for Rust, ligger det eneste Brahms-museum i de tysktalende lande. Johannes Brahms er født i Hamburg og boede mest i Wien.

Han holdt ferier i bl.a. Baden-Baden (vist mest fordi Schumanns enke boede der), hvor man kan besøge et Brahms-Haus, samt i Mürzzuschlag, hvor der er et egentligt Brahms-museum.

Rutemarkering – og nyplukkede kantareller som voksede langs ruten

Vi ankom til museet lige før middagslukningen, så vi startede med en tur rundt på Brahms Wanderer Weg, en ca. 2-timers vandretur. Ruten er afmærket med røde pindsvin, da Brahms yndlingsværtshus i Wien hed "Rote Igel".

Det var en dejlig tur, men lidt besværlig, da en bro var styrtet sammen pga. skybrud, der manglede et par "pindsvin" på ruten, og Brahms vandreturs-restaurant på ruten,

Steinbach, holdt lukket 6-26. juli pga. sommerferie!

På vandreruten er der en skihopbakke

På ruten er der en lille opgave (højre), nogle nodestumper, som man kan sammensætte til et lille stykke Brahms-musik. Vi vil ikke røbe, hvad det er, men det er et af Brahms mest kendte stykker.

Vi var godt sultne, da vi kom ned til byen igen. Vi fandt en kinesisk restaurant, hvor vi fik dagens olie-chock.

Selve Brahmsmuseet er absolut et besøg værd. Det er som at komme tilbage i tiden, tingene virker meget autentiske, samtidig med, at man holder et moderne museums-koncept. Og så er der god musik i alle rum. I det sidste rum spilles symfoni nr. 4, som mange synes er den smukkeste.

Den er skrevet i Mürzzuschlag.

Vi kørte hjem til campingpladsen og ankom lige før en voldsom tordenbyge. Vi var ude flere gange for at holde på stængerne til solsejlet, ja og så fik vi sat stormstropper på.

Dagens vejr: 26-27°, sol og meget trykkende – og som nævnt torden og regn til sidst.
Dagens mad: Smørrebrød.

Fredag, den 20/7: Neusiedlersee rundt (dagens komponist: Haydn - igen)

Dagen startede lidt surt. Det småregnede, og et af beslagene i campingvognen til toilet-døren knækkede, så vi måtte sætte et tæppe op i stedet for døren.

Vi kom lidt sent afsted – i tørvejrs – og kørte mod Sopron i Ungarn, sydvest for Neusiedlersee, som på ungarsk hedder Fertő. Der var ingen grænsekontrol, så Schengen-samarbejdet fungerer fint.

Vi skulle finde byen Fertőd, hvor fyrsterne Esterhazys sommerslot ligger. Vi fjumrede lidt rundt, måske pga. lidt dårlig skiltning, men til sidst fandt vi slottet – troede vi, men det var bare Musikhuset, som bl.a. rummer Haydns sommerbolig. Der er da også et fint Haydn-relief på facaden. Vi sprang Haydn-udstillingen over, da vi havde dyrket ham lidt i forgårs.

Efter at vi havde brokket os lidt over, at de også havde lavet *børnehave* i det fine, gamle slot, kørte

vi videre mod Pamhagen, som er Østrigs grænseby mod Ungarn i Østrigs "gemte" område, Seewinkel. Og vupti:

Pludselig stod det rigtige Esterhazy-slot foran os. Det er mindst dobbelt så stort som vinterpalæet i Eisenstadt, og vi kunne faktisk også kende den karakteristiske "sur-mundede" facade fra Stanley Kubricks film "Barry Lyndon", som bl.a. foregår her.

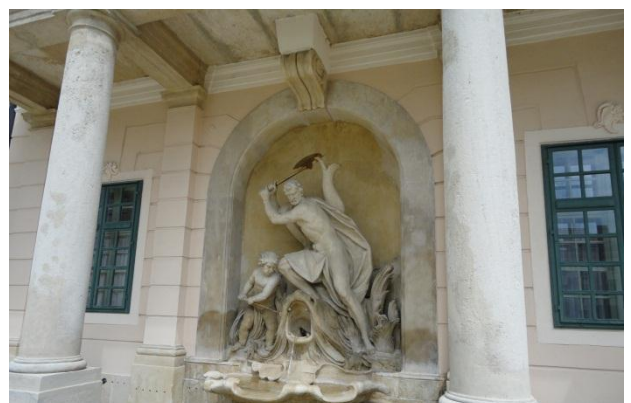
Lige overfor ligger en restaurant med udsigt til slottet, og her fik vi gullaschsuppe (hvad ellers) med en fantastisk ungarsk øl til, "Soproni Démon" fekete (det betyder sort).

Ved siden af restauranten var et udendørs marked, som vi lige måtte tjekke. Det resulterede i et lammeskind♀ og en sommerskjorte♂.

Vi fortsatte til Pamhagen og kørte ind i Østrig igen.

Den østlige del af Neusiedlersee hedder Seewinkel, og det er en slags forlængelse af den ungarske puszta. Det lyder måske meget spændende, men området er umanerligt kedeligt, så vi var enige om, at vi boede på den bedste side af søen.

Den eneste grund til at slå sig ned på østbredden skulle da lige være søudsigten, og for at opleve den, kørte vi til Podersdorf, hvor der er båd fart til vores by, Rust. Ja, det er en rigtig havneby: Der er oven i købet et rigtigt fyrtårn ved havnen. Det er en typisk turistby med restauranter og hoteller ned til søen. Vi anbragte os da også udendørs på en fornem restaurant, hvor vi nød kaffe og hjemmelavet jordbærtærte - med direkte udsigt til fyret.

Detaille fra slotsfacaden

Udsigten fra restauranten

Podersdorf fyr set fra molen

Vi fortsatte hjemturen nord om søen, og endelig ved Bruck an der Leitha kom der lidt bakker, "Leithagebirge", som muligvis er Østrigs laveste bjergkæde (484 m.o.h.), men det er dog bjerge.

Dagens vejr: Tørt midt på dagen og indtil vi kom hjem, ca. 22°. Derefter regn så vi måtte spise inde i campingvognen. Regn resten af natten og morgenen med mange mm.

Dagens mad: Grillet steak og majscolber på Cobb-grillen. Dertil revet rødbede på rucola med sennepsdressing.

Lørdag, den 21/7: Bilfri dag, dvs. vandreture i og omkring Rust

Der er forskellige afmærkede vandreture omkring vores by, og vi valgte "Storkeruten" på 6,5 km. Vi så nu ingen storke, men der var fin udsigt mod Rust og mod søen. Storkene så vi først nede ved byen, bl.a. på storkeengen (Storchenwiese), hvor der også var fiskehejrer og grågæs. Vi spiste frokost på torvet i Rust i Rathauskeller, hvor Pia fik Fitnesssteller og Jørgen fik Pusstaschnitzel. Det bedste restaurationsmad indtil nu.

Venstre billede fra storkeruten.

Højre billede fra hovedgaden i Rust (også med storkereder).

Dagens vejr: 20° og tørt fra 10-16.30 samt efter 18.30.

Dagens aftensmad: Cobb-grillet hel kylling og majs samt endnu en gang rødbedesalat.

En østrigsk campist var meget interesseret i vores Cobb-grill, som han slet ikke kendte. Det er i øvrigt lidt af en udfordring at tale med de lokale. Selvom vi måske nok synes, at vi er gode til at forstå tysk, skal man holde ørerne stive, når de taler lokal dialekt. Man kan godt høre, at vi er tæt på den ungarske grænse.

Søndag, den 22/7: Wien (dagens komponister: Mozart og Strauss)

Rust ligger ca. 1 times kørsel fra Wien, og vi havde sat GPS'en til U-bahn-stationen Reumanns Platz, som er endestation for linie U1.

U1 var lukket hele sommeren pga. sporarbejde, og da vi havde brummet lidt over det, fandt vi ud af, at sporvognen gik lige ved siden af, og det tog os højst 2 minutter at finde ud af sporvejssystemet. Til gengæld gennemskuede vi aldrig billetsystemet, så vi købte et par tilfældige billetter og håbede på, at vi kunne snakke os ud af det ved at spille "Dumme Dänen" (det skulle vel ikke falde os så svært).

Stephansdom – med stillads

Sporvogn 66 går lige til Karlsplatz overfor Operaen, og det var ret hyggeligt at køre med sporvogn igen efter en ca. 40 års-pause.

Vi gik til Stephansdom lige som alle de andre turister, og derefter til borgen forbi Pestsøjlen og Peterskirken via Kohlmarkt. Vi fik verdens bedste risotto con frutti del mare på en sidegade til Kohlmarkt.

Pestsøjlen til venstre.

Til højre øverst: Peterskirken, som måske nok er mindre end den i Rom, men ligeså katolsk hvad angår udsmykning. Det var næsten for meget.

Til højre: Detalje fra borgen. Det er et kæmpestort område.

Undervejs så vi Minoritetskirken (den italienske kirke). Udvendig er den måske ikke verdens kønneste kirke, men den var fin indeni. (Kirken til venstre – interiør til højre)

Vi gik tilbage til Stephansdom, hvor vi tog en tur med en dobbeltdækker-bus (Hop-on-Hop-off). En guidet rundtur omkring Innenstadt ad Ringstrasse tog præcis 1 time, og det kan anbefales.

Undervejs så vi bl.a. statuen af Johann Strauss d.y., og i næsten hele centrum gik der folk udklædt som Mozart og delte koncert-brochurer ud. Vi mangler efterhånden kun Frantz Schubert i vores samling. Han er ellers – sammen med Strauss – den eneste "rigtige" wiener.

Vi gik tilbage mod sporvognen ad Kärntnerstrasse, hvor vi – lidt tilfældigt – landede på en fortovscafe, som viste sig at tilhøre hotel Sacher. Vi fik (naturligvis) Wiener-melange med Sachertorte. Det var dyrt men dejligt.

Den rigtige tærte og kaffe ....

.... på den rigtige cafe

Vi tog sporvognen tilbage til Reumannsplatz til vores bil, denne en gang en rigtig, gammeldags sporvogn uden rute-display, så vi skulle selv holde øje med, hvor vi skulle stå af. Alt i alt en fin dag.

Dagens vejr: Max. 21°. Det regnede, da vi kørte mod Wien, men det holdt tørt, mens vi var der. Dagens aftensmad: Madder og resterne af kyllingen fra i går.

Mandag, den 23/7: Skiftedag. Farvel til Rust og ankomst til Seefeld ved Attersee (dagens komponist: Gustav Mahler)

Rust var alt i alt en god oplevelse. Vi var næsten hele ugen de eneste danskere på pladsen – først den sidste dag kom et andet dansk par, som kun skulle være der et par dage.

Vi checkede ud lidt før kl. 10 og kørte mod Steinbach ved Attersee. Denne gang tog vi sydmotorvejen via Leoben, dels for at slippe for den rædsomme trafik ved Linz, men også for at se noget andet. Det var en meget smuk tur med rigtigt mange tunneller på hovedvej 9 på strækningen mellem Leoben og nordpå. Og det er kun ca. 30 km. Længere.

Vi havde i går ringet til Camping Grabner i Steinbach, men fik at vide, at ikke var nødvendigt at reservere plads.

Vi kom kørende nordfra langs Attersee (der er meget smukt), og pludselig var skiltet der med campingplads. Ifølge GPS'en var det 300 m. for tidligt, men vi har erfaring for, at husnumre ikke altid er angivet særligt præcist, så vi drejede ind.

Vi fik anvist en fin plads med søudsigt, og efterhånden gik det op for os, at vi var havnet på den forkerte campingplads. Heldigvis for det, for nu var vi på Camping Seefeld, en lillebitte campingplads med flest fastliggere. Der er søbad, lystbådehavn, faciliteter til dykkere, samt – ikke mindst – Gustav Mahlers sommerferie-komponist-hytte, ca. 20 bag hækken ved vores campingvogn. Hytten ligger helt ud til søen. Vi kunne godt genkende den fra Ken Russells Mahler-film – men vi opdagede den først dagen efter.

Her kan vi godt holde ud at bo en uges tid

Campingpladsen er en familiedrevet-plads med hotel og pension i tilknytning til campingpladsen. Hvis man endelig skal kritisere noget må det være, at parcellerne er meget små. Vi har en lille campingvogn og en lille bil, og der er ikke plads til mere, når alt er stillet op.

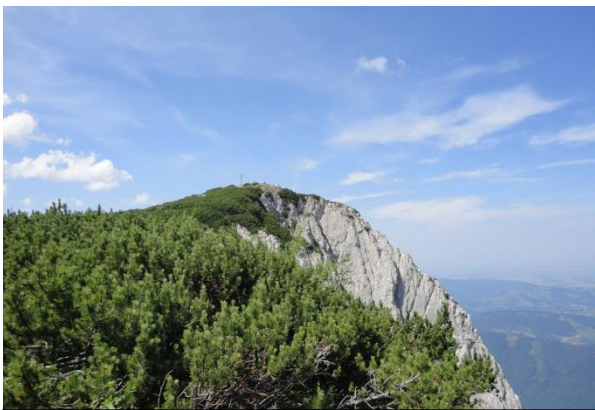
Dagens vejr: Solskin og varmt (23°), men lidt blæsende.

Dagens aftensmad: Chili-frikadeller i en tomatsauce med peberfrugt, løg, chili, hvidløg, kidneybeans, tilberedt på Cobb-grillens wok, og med grillede majs til.

Tirsdag, den 24/7: Ebensee (Feuerkogel og Alberfeldkogel)

I dag ville vi kigge lidt på Höllengebirge, som ligger lige "over" vores campingplads, dvs. mod øst mellem Attersee og Traunsee. På vejen over bjerget kiggede vi lidt på en lille sø, Taferlklaussee, tog derefter til Neukirchen, hvorfra der er en lille bjergvej med en Wildpark og et Panorama-museum. Begge dele var lukket, så vi besluttede i stedet at køre til Ebensee og gå en tur omkring bjergsøen Langbathsee.

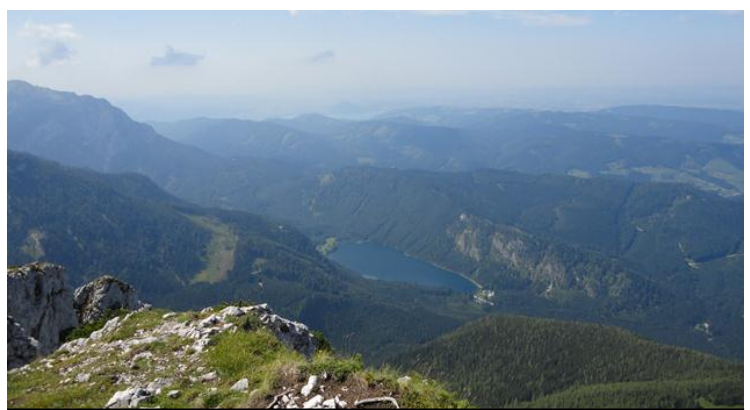
Da vi kom til Ebensee så vi, at der er en svævebane op til Feuerkogel (1.585 moh.), dvs. ca. 1.100 meter opad, så vi tog i stedet op og spiste frokost på Feuerkogel hotel. Vi vandrede derefter op til Alberfeldkogel (1.780 m), ca. 1 times vandring.

Alberfeldkogel – her skal vi vandre op

Vi hilste lige på nogle venner på vej op

Kig fra toppen ned på Langbathsee

På toppen af Alberfeldkogel findes Europakorset, hvor der er indsat en sten fra alle EU-landene. Danmark er repræsenteret med kalk fra Faxe, Sverige med gnejs, og Tyskland med beton fra Berlinmuren. Fra toppen går bjergvæggene lodret ned, og der er udsigt over både Traunsee og Langbathsee (hvor vi jo skulle have gået, hvis vi ikke havde fået øje på svævebanen).

Vi tog svævebanen ned kl. 16.30 og kørte hjem sydover via Bad Ischl. Den vej kom vi til at køre

ad flere gange i løbet af ferien, men hver gang med en vis spænding, da motorcyklisterne desværre bruger den til road racing – trods advarselsskiltene.

Dagens vejr: 26° og sol.

Dagens aftensmad: Rester fra i går

Aftendrink: Hvidvin på to solsenge lige ved Mahlers hytte, og naturligvis med udsigt over Attersee.

Onsdag, den 25/7: Hallstatt

Vejrudsigten var rigtig fin: 28° og tørvejr. Virkeligheden var, at det småregnede hele dagen og at temperaturen næppe var over 20°, så der var måske håb om, at der ikke ville være så overfyldt i områdets vel nok kendteste postkort-idyl, byen Hallstatt, som er bygget ind i bjergvæggen lige ned til søen. Men på trods af vejret var der masser af mennesker. På parkeringspladsen lige uden for byen (Hallstatt er delvis bilfri) lukkede man bare biler ind hele tiden og indkasserede de 7€, selvom der ikke var ledige pladser.

Vi gik til den evangeliske kirke og bagefter til den katolske oppe på bakken.

Den lutheranske kirke ligger bekvemt nede ved søen

.... men katolikerne får meget mere motion

Når man bor i en by på en bjergskråning, må man lave små trapper til kattene (gætter vi på)

Byens restauranter havde slet ikke kapacitet til mange turister i regnvejr. Først blev vi, noget uvenligt, vist væk fra en restaurant, hvor vi ellers havde fundet en udendørsplads i nogenlunde tørvejr under en markise. I genbo-restauranten var de mere venlige og fandt en plads til os. Til gengæld var det meste af spisekortet udsolgt, så vi måtte vælge en pølsesalat. Det er uden sammenligning den mest elendige mad, vi har fået på denne ferie (og sikkert alle andre). Det var maskinstrimlet kødpølse i en eddikesur dressing med peberfrugt, agurk, tomat og det uundgåelige hvidkål.

Vejret er dårligt, men her er jo kønt

På hjemvejen kørte vi den anden vej øst om Hallstättersee. Vi var lidt spændte på vejen, da vi oprindeligt havde planlagt camping ved Hallstatt i stedet for Attersee, men havde fravalgt den bl.a. pga. kørevejene. Østvejen har da også både 23% og 16% stigninger, men vi kunne godt have kørt med campingvogn på vestvejen, selvom det frarådes på vores nye Østrigs-kort. Men alt i alt er vi glade for, at vi ikke kom til at bo her. Her er trods alt for turistet – men kønt.

Dagens aftensmad: Friske tortellini og kødsovs med masser af fintsnittede grønsager – oven i købet håndsnittet (men det skyldes nok mest, at vi havde glemt råkostjernet).

Dagens vejr: Som tidligere nævnt regnvejr hele dagen i Hallstatt. Men på vores campingplads havde der været tørt hele dagen, i flg. vores fastligger-genbo, en rar østrigsk dame fra Linz-området. Vi skulle nok have valgt en anden dag til Hallstatt.

Torsdag, den 26/7: Gmunden (dagens komponist: Gustav Mahler - igen)

I går havde vi set et par japanere - med det sædvanlige batteri af fotografi-apparater – gå rundt på campingpladsen. Vi opdagede så, at skiltet ude på vejen med "Mahlers Komponierhäuschen" rent faktisk pegede ind på selve campingpladsen, og at hytten befandt sig mindre end 30 m fra os.

I dag lånte vi så i receptionen nøglen til Mahlers hytte, hvor vi i ro og mag – og uden forudgående formaninger el.lign. – kunne gå alene og kigge på tingene til tonerne af Mahlers 2. symfoni, som er skrevet her (sammen med symfoni nr. 3 og andet i somrene 1893-96).

Huset er i 1980'erne blevet sat i stand af det østrigske Mahler-selskab sammen med vores hotel- og campingfamilie Föttinger. I mellemtiden har det bl.a. været brugt som slagtehus og vaskehus. Der er gratis adgang for alle.

Utroligt, at Mahler kunne koncentrere sig om at komponere med den udsigt!

Om eftermiddagen tog vi på tur. Vi havde læst om keramikbyen Gmunden. Byen ligger flot ved nordenden af Traunsee hvor floden Traun løber ind i søen og deler byen i 2, en vestbred og en østbred. Den gamle by er ved Westufer, og der gik vi rundt et stykke tid uden at finde ret meget keramik, og uden at erkende en egentlig by-karakter. Det var lidt skuffende.

Søpromenaden til Gmunden

Højdepunktet for denne bytur var frokosten, som vi indtog på Ostufer på restaurant Stadler, som havde en frokostmenu med minestrone-suppe samt Truthähnchen-bryst*) på cremet risotto med limesauce, samt lidt nænsomt sauterede gulerødder. Det er helt klart det bedste mad, vi endnu har fået på restaurant i Østrig. Og en menu kostede kun 8,30 € pr. person.

*) Tysk er undertiden et herligt sprog: Tænk at kalde en kalkun for en Truthahn. Ja, hvad ellers?

Dagens vejr: 26° og solskin. Varmest mod aften
Dagens aftensmad: Kødsovsen fra i går med nye, friske tortellini.

Fredag, den 27/7: Dachstein

Dachstein er det store bjergmassiv (næsten 3.000 moh.) ca. 50 km. syd for vores campingplads. Vi kørte via Hallstatt til Obertraun, hvorfra der går en 3-delt svævebane op. Den første svævebane går til 1.350 m højde til Mammuthulerne, den anden til Krippenstein (2.100 m) og den tredje går ned mellem bjergtoppene til Gjaid Alm (1.750 m).

Vi købte en "omstigning" til alle 3 og stod af i Krippenstein, hvor vi først gik til Unesco's Welterb-spiral med en kort beskrivelse af Unesco's verdensarvsområder, og derefter til 5fingers, som er en 5-delt balkon, der er bygget ud over bjergsiden – i 2.100 m højde og med frit fald på 400 m til nærmeste bjergplateau – og direkte udsigt til Hallstatt, som "kun" er i 500 m højde.

5fingers – og Jørgen i fotoramme på en af fingrene med Hallstättersee idyllisk beliggende 1.600 meter nedenunder

På vejen op med svævebanen var der også en del unge mennesker med nogle store rygsække.

Det var paraglidere, som startede oppe fra 2.100 meter og svævede ned til engen ved Hallstättersee (søen ses også på billedet til venstre). Det er åbenbart et populært sted for glidere – der var hele tiden nogen i luften.

Efter frokost på bjergrestauranten vandrede vi til den 3. svævebane-station, Gjaid Alm via Heilbronn Kreuz, en tur der er berammet til 3 timer. Det er naturligvis lidt langt, men bjergluften er frisk, og så var det en af de kønneste bjergvandring, vi nogensinde har været på. Der er ganske vist ingen græssende køer på

græsgrønne Alms, men derimod lysegrå karst-bjerge (kalkbjerge), hvor alpeblomster i alle farver dukker op i revner og sprækker.

"Bagsiden" af bjerget fra Heilbronn til Gjaid Alm gav et fantastisk blik over en højtbeliggende bjergdal med masser af enkeltstående træer i alle højder på grøn dalbund.

Næsten som Umbrien eller Toscana, men i ca. 1.600 m højde.

Blomsterne lyser op i det grå

Herunder: Minigletscher.

... og en større: selve Hallstättergletscheren:

Herover: Hallstättergletscher, som den er nu

Til venstre: Planche på stedet med foto af gletscheren i 1887 og 2001 – men den er her endnu!

Bjergvandringen sluttede ved Gjaid Alm, og vi tog alle de 3 svævebaner ned til Obertraun igen. Vi var godt trætte, men enige om, at det nok var den bedste af feriedagene indtil nu.

Dagens vejr: ca. 28° (nede) og 21° i 2.100 m højde.

Dagens aftensmad: Cobb-grillede hele kyllingelår og majs med salat og oste-/tomatbrød (færdige fra Superspar i Bad Goisern, som vi kørte igennem på vej hjem).

Lørdag, den 28/7: Bad Goisern og St. Wolfgang (Dagens komponister: Bruckner og Benatzky)

I går på vej hjem fra Dachstein så vi, at der var loppemarked lørdag i Bad Goisern, så vi tog dertil, købte en lille smule og kiggede derefter på byen. På et lille torv så vi en mindeplade for Anton Bruckner på et hus, som han benyttede som sommer-komponisthus i årene 1865-1880.

Selve byen Bad Goisern var ret hurtigt "brugt op", så fortsatte til søen Mondsee og kørte ind i byen St. Wolfgang, som vi slet ikke kendte noget til i forvejen.

Og se – pludselig midt i byen står vi foran hotel "Im weissen Rössl" samt en mindeplade for Ralph Benatzky. Operetten, som på dansk meget

misvisende hedder "Sommer i Tyrol" *) foregår netop her.

Byen er meget charmerende, om end meget turistet, og det er hyggeligt at gå rundt i gaderne og ved søen. Og maden på "Pizzeria Toscana" var endnu et kulinarisk højdepunkt, på trods af restaurantens lidet prætentiose navn. Vi fik søtunge hhv. rejer i tomatsauce til 10 og 12€.

*) Den danske producent mente øjensynlig, at danskerne kun kan finde ud af det, hvis handlingen foregår i Tyrol og oppe på et bjerg i stedet for ved en sø i Salzkammergut. Det er da vist nedvurdering af publikum.

Vi nåede hjem præcis kl. 10 minutter i tordenvejr og nåede lige at pakke solsejl mv. ned før regn, hagl og torden med vindstød af stormstyrke brød løs.

Dagens vejr: Ca. 30°, men efter kl. 16 faldt temperaturen til ca. 18°. Dagens mad: rester fra i går.

Søndag, den 29/7: Farvel til Seefeld, transit ved Fretzdorf

Egentlig skulle vi være blevet en dag til, men vejrudsigten var ikke god, så afrejsen blev fremskyndet.

Camping Seefeld (i byen Seefeld, som er sammenbygget med Steinbach) har været en god oplevelse. Alle som vi mødte var flinke og rare, både fastliggere og nomader.

Vi havde østrigske fastliggere i rækken overfor, et fransk par til den ene side og et tysk par til den anden. Men pladserne er meget små. Man er nødt til at stille sine ting op helt til naboskel, og alt var presset sammen. Når vi kom hjem fra tur hver dag sidst på eftermiddagen, blev vi med vores bil guidet på plads af vores tyske nabo, så vi ikke kørte ind i vores eller hans barduner, fortelt eller hund. En stor, langhåret, mørk, dramatisk udseende schæferhund, som oven i købet hed Wolf. Men det var et får i ulveklæder. Vi fik en hjertelig velkomst af den hver dag, når vi kom hjem.

Alle hjalp os med at skubbe vognen ud, da vi kørte ved 10-tiden.

Vi 10% rabat på vores Back to Nature campingpas, selvom det ikke er en samarbejdsplads.

Selve køreturen gik fint – det er godt at køre om søndagen – og omkring Potsdam begyndte vi at kigge efter campingpladser med hjælp fra bogen "Campingpladser i Tyskland", som aldrig har svigtet os før. Det gjorde den i den grad i dag. De 2 første campingpladser, vi kørte hen til var nedlagt, og det var nummer 3 muligvis også. Den skulle ligge langt inde i en skov, men vi fandt den aldrig. Før "campingplads" nr. 3 havde vi spist noget skodmad på en tankstation, så vi var i det mindste ikke sultne.

Efter at have kørt meget langt ad nogle smalle, tyske skovveje, tårnede der sig pludselig en kæmpemæssig tankstation op foran os. Vi var dybt overraskede, men forklaringen var den, at motorvejen gik lige bagved. Det var en Autohof ved navn Herzsprung ved Fretzdorf på hovedvej 24 lige før man drejer mod hovedvej 19 mod Rostock.

Klokken var efterhånden over 22, og der var andre campingvogne og autocampere (og i løbet af aftenen kom der flere til), så vi overnattede der. Det havde vi ikke prøvet før, men det virkede alt i alt ret sikkert.

Mandag, den 30/7: Hjemkomst

Om morgenen fik vi en gang trucker-breakfest på Shelltanken og kørte hjemad. Vi nåede både Calles Grenzshop i Rostock, samt færgen kl. 11, hvor vi kom med på chancen som nogle af de sidste. Færgen var fyldt helt op, så vi var heldige.

Det var første år vi var på sommerferie-camping alene. De andre år (vi begyndte først i 2009) har det været sammen med vores mindste datter Ditte og hendes kæreste Mathias. De skulle holde ferie alene i år, men da vi kom hjem ved 16-tiden havde de lavet dejlig mad til os.

Det var en god ferie i nogle dejlige områder af Østrig.

Vi har flere gange tidligere holdt ferie i Østrig (ikke kun camping) og har boet ved Salzburg, i St. Johann im Pongau, ved Weissensee i Kärnten samt ved Lofer i Salzburgerland, men aldrig før i Burgenland og Salzkammergut.